

Népszabadság

BÄCHER MIHÁLY ZENEKARI
ESTJE az évad kiemelkedő hangversenyei közé tartozott. Két hatalmas akasztás játszott, Mozart d-moll és Brahms B-dúr zongoraversenyét. Bächer a teljes emberi-művészi jelenlét gyönyörű példáját adta; a hallgatóságnak öröme teltet a pianisztikus teljesítményben éppúgy, mint a zenei produkeióban. A szólista mindvégig győzte erővel, technikával a vállalt, nem csekély feladatot. Zongoristánk művészetének talán legnagyobb vonzóereje, hogy természetes eszközökkel hozza mozgásba a zene folyamatait; a kifejezést egyfelől alapkarakterekre redukálja, másfelől ezeket az alapesztusokat végtelen árnyaltsággal bontja ki. A Mozart-muzsika sűrű, sötét d-mollja örvénylő szenvedéllyel nyugtözte le a közönséget. A nyitótétel drámai erejét, felcsapó indulatait, tragikumát súlyos művészegényiség értelmezte-magyarázta. Milyen gyönyörű volt is ezután a lassú tétel magányos éneke, az érzelmi viharok után a hullámok elcsitulása. Milyen egyszerű gesztussal váltott a művész a zárótétel szenvedélyes futamai után a befejezés kivilágosodó, feloldó gesztusára.

Brahms B-dúr versenyművének tolmácsolásában megcsodál-

hattuk a monumentális nyitótétel felépítését, a nyugalom s a zenei aktivitás egységét, a harmadik rész költői dalolását, a Scherzo elsőprő erejű kitöréseit. A legjobban talán mégis a Finálé tetszett. A hagyományos felfogást Bächer új elemekkel gazdagította: egy-egy fájdalmas dallamfordulat meglepő kiemelésével azt hangsúlyozta, hogy a zongoraverseny feloldása nem teljesen egyértelmű; az a mámoros boldogsághang, amelyet példaképei nyomán Brahms keres, valójában nem érhető el többé.

Kórody András az *Állami Hangversenyzenekar* élén féltő gondadal kísérte a szólistát. Pontosabban: nem is kísérte, hanem partneréül szegődött s a zenekari színek, hangsúlyok, ritmusok, dallamok kibontásával tevékeny részt vállalt a zenei folyamatok megteremtéséből. Bevezetésül *Haydn Katona-szimfóniája* csendült fel. Különlegesen jól sikerült a produkeió, bár ez nem lepett meg, hiszen Kórody a közelmúltban több ízben is tanúságát adta, hogy mennyire vonzódik Haydn műveire.

: ZENEI KRÓNIKA :

A LISZT FERENC KAMARAZENEKAR legutóbbi estjének színvonala nem volt teljesen egyenletes. A kiváló együttes néhez körülmények között dolgozik immár több mint tíz éve, hiszen tagjainak nem a kamarazene, hanem valamelyik nagy együttes ad kenyeret, s a próbadíóket roppant nehéz egyeztetni. A munkakörülmények eddig általában nem befolyásolták a produkeiók színvonalát, ám kérdéses, vajon meddig nyújthat hivatásos színvonalat amatőr körülmények között működő zenei testület. *Mozart A-dúr szimfóniája Sándor Frigyes* vezényletével merevnek és kissé szürkének hatott; a műben ezért főleg a stilizáltan barokkos elemek érvényesültek, a bécsi kedély, a fel szabadult mozarti öröm hangjával adósunk maradt az előadás.

Händel pásztorjátéka, az *Acis és Galathea* — ha minden részletében nem sikerült is — sokkal magasabb színvonalon hangzott el. Ki kell emelni a közreműködők sorából az *Ifjú Zenebarát Klubok Központi Kórusa* (karmestere *Ugrim Gábor*), amely nemcsak

kristálytisztán és hajlékonyan énekelt, hanem a stílusban is teljesen járatos volt. A fiatal hangoknak legfeljebb egyetlen súlyos, drámai tétel okozott nehézséget, hiába, a kórus férfiszólamainak hangzása nem igazán tömör, nem is lehet az. A szólénekesek közül *Kalmár Magda* zeneileg, technikailag egyaránt kiváló teljesítményt nyújtott; *Fülöp Attila* s az operásan nagy hangon éneklő *Dene József* előadása kevésbé egyenletes.

FALVAI SÁNDOR BACH F-MOLL ZONGORAVERSENYÉT rendkívüli sikerrel játszotta a *Postás Szimfonikus Zenekar* legutóbbi hangversenyén. A fiatal művész nemcsak hangszerének szuverén ura, hanem a zenei kifejezésnek is. Eszközei végtelenül egyszerűek. Számára az önkifejezés természetes közege Bach muzsikájának pátosza. Játékának ritmusa rendkívül fegyelmezett, s egyúttal végtelenül differenciált és oldott. Az egységre való törekvés jellemzi billentését is, érzelmi fűtöttséggel teli zongorahangját. Mindaz, amit csinál, érett, megfontolt és mégis teljesen fel szabadult. Bach-játéka — nincs jobb szó rá — gyönyörű. *Fejér György* pontosan, zeneileg kifogástalanul kísérte a szólistát.